

II. Прочитай текст.

Леся приїхала до бабусі в гості. Тут і собачка біленький підбіг. Вертить хвостом, розглядає дівчинку. Наче й не страшний звір, але ж... Дівчинка злякано притулилась до мами.

— Не бійся, Лесю. Білячок не кусається, — заспокоїла бабуня. — Тільки за хвіст його не бери. Він того не любить.

Обережно погладила Леся песика по спині, і він не розсердився. Навпаки, обернувся до Лесі, ніби аж заохочував: «Погладь іще. Мені це подобається». Страх Лесин минув. Гарно було дівчинці з Білячком.

— Мамо, — сказала Леся, — я поведу Білячка погуляти!

— Ну що ж, поведи. Тільки далеко не заходьте... Леся зробила зі стрічки повідка.

— Гайда, Білячок! — і, сміючись, повела свого друга з двору. Щоправда, водити песика виявилось не так просто. Ти його — сюди, а він — туди. Ти його — до троянд. А він кудись убік — плиг! **Ось Білячок зуп..нився○ (на)шорошився. Тут нора. А в норі, мабуть, мешканец.. якийс.. зата(і,ї)вся. Білячок аж пр(е,и)ліг, носа пр(е,и)клав до дірки○ і слухає, вдихає дух○ що йде з нори. Хто там є в норі, з..явився! Лесі було б цікаво знати○ але нора мовчить. Самі мурашки з не(ї,й) вилазять. А далі (Л,л)еся разом з пові(д,т)ком оп..нилася десь у ха(шч,щ)ах, над оз..ром. В..ликі квітки біліют.. на воді, лис(т,тт)я плаває... Тихо-тихо. І раптом — фррр! Це Білячок випушав дику качку — сиділа зовсім близько в рогозі, спурхнула, і цуцик аж підстрибнув за нею. Але куди там: вона як ракета — була й нема!**

Ще Леся дивилася потім за лелекою, що спокійно кружляв над очеретами. Загледілася, цікаво їй було. Аж гульк потім: нема Білячка!

І такий очерет без собачки став високий — наче ліс... Як втрапити звідси додому? І Леся в сльози:

— Мамо!

А сонце пече. А очерет густий — не продерешся. І жаби он у траві плигають...

Заплутавшись, Леся мало не впала. І саме в цей час щось торкнулося голенької ніжки: Білячок! Це він вологим своїм носом торкнувся. Шиєю об Леся потерся... Ой, як зраділа йому Леся! А Білячок... Що він тільки не виробляв! І плигав, і качався, щоб тільки розважити дівчинку.

Тепер Леся міцно вхопилася за повідок і трималася за нього, не випускаючи з рук. І так вони удвох вибралися з очеретів: Білячок попереду, Леся за ним. Цуцик добре знав стежки й упевнено вів Леся додому.

— Мамо, я скрізь-скрізь поводила Білячка, — ще здалеку стала гукати Леся, вважаючи, що це справді було так.

А мама й бабуня сміялися:

— Хто кого водив: ти його чи він тебе? І справді: хто ж кого?

За Олесем Гончаром

III. Виконай завдання.

1. Придумай і напиши заголовок до тексту.

2. Визнач жанр прочитаного тексту:

А казка;

Б оповідання;

В легенда.

3. Віднови послідовність подій, поставивши цифри в кружечках.

Білячок торкнувся ніжки.

Знайомство з песиком.

Хто кого водив?

Цікавинки на прогулянці.

Леся загубилася.

Щаслива дорога додому.

4. Познач правильні закінчення фраз.

Тільки не бери його...

А за вуха;

Б за лапи;

В за хвіст.

